

Fáið skil á tykkara egna hús!

Oddagrein

DIMMALÆTTING melur grovt í oddagrein hós-dagin 11. apríl. Skal ein taka oddagreinina bók-staviliga, kann hon bert skiljast, sum um tað er okkara skuld, at funnist verður at lógmanni. Tað er eisini okkara skuld, at ein sambandstingmaður spáar samgonguni stutt lív. Í hesum sambandi verða vit lögð undir at manipulera lesaran. Eisini leggur Dimma okkum undir at vilja hava val í ótið og at hava íbirt klandrið millum javnaðarflokk og sambandsflokk. Í sama blaði boðar lógmaður í fyrsta lagi frá, at hann ikki fer at slita nakra samgongu orsakað av persónligum skuldsetingum móti sær – í øðrum lagi boðar hann frá, at hann fer at slita samgonguna sjálvur, um ikki politisku avtalur verða hildnar.

TIL alt hetta kunnu vit bert endurtaka orð okkara í oddagreinini í fyrradagin, nevnliga, at tey hørðu orðini, ið fullu um lógmann, vóru ikki okkara orð. Í øðrum lagi vilja vit loyva okkum at minna á, at eingin uttan lógmaður sjálvur hevur íbirt alt klandrið. Hann legði hart út eftir øðrum flokkum fyrst í síni fyrstu nýggjársrøðu og síðan í síni ólavsøku-røðu við púra ógrundaðum ábreiðslum og skuldsetingum. Ein lógin atburður, hjá manni, ið hevur til starv at leiða eina politiska samgongu og at fáa samstarvið at ganga í tí dagliga. Öll undraðust – ikki bert vit, men eitt nú eisini Dimmalættning.

LÓGMAÐUR og samgongan hava fyrri alt tað ikki verið spard av Dimmalættning í sínum lagi. Hvønn stuðul fekk Edmund Joensen frá Dimmalættning undir teimum sera torføru landsstýrissamráðingum eftir valið? Samráðingum, sum hann væl at merkja kláraði við bravur! Hvussu bóru ávisir sambandsmenn seg ikki at móti Edmundi undir hesum samráðingum og hvønn leiklutin spældi Dimma tá? Jú, hon legði við illa duldar skaðafreið bæði svertu og pappir til teir, ið royndu at forða Edmundi í at mynda landsstýri. Og ikki var tað sýnt at hon sjálf blásti til eldin við illneitandi og tvískildum oddagreinum. Hvat so er ikki, kann Edmund brt við at blaða í Dimmu minna seg á, at stuðulin frá hesari síðuni er nakað rættliliga nýtt og kann fyrri alt tað eisini gerast ein stórkútt gleði.

Í ODDAGREIN 9. apríl mæltu vit lógmanni og sambandsflokkinum til at gera upp við seg sjálfar, hvørt haldast skuldi á við tí óverduga og óbugna stríðinum, ella farast skuldi til arbeiðis. Ikki tí – vit skilja væl lógmann og Dimmu. Endamálið við herferðini er jú ikki javnaðarflokkurin og Sosialurinn. Teir eru miðlarnir til málið. Endamálið er at hylja og dylja tann hirlivasa og tað vaksandi klandur ið ræður í sambandsflokkinum og sum ger at floksins umboð ikki eru politiskt arbeiðsfør.

VIT HALDA enn sum áður, at verandi samgonga er tað besta boðið, sum umstøðurnar eru. Vit halda eisini, at Edmund Joensen, hóast hansara löggu og púra ógrundaðu spark í bløðunum til høgru og vinstu og hóast hansara blaðskrivning ikki just virkar fremjandi fyrri hansara lógmannsverdugheit, er ein dugnaligur og ábyrgdarfullur lógmaður. Samgongan kann, hóast klandur og stríð, vísa á stór úrslit. Tað er tí órættvíst at leggja okkum undir at vilja henni til lívs. Vit kenna hóast alt alternativ! Men samgongan má vera arbeiðsfør árið í kring. Sambandsflokkinum verður tí mælt til at fáa skil á sínum egna hús, so landið kann verða stýrt og hildið kann verða fast við ta góðu gongd, sum nú er við at koma á samfelagið alt.

Sosialurinn

Sjónarmið

Er eingin føroyingur at finna?

Tað er tyðiligt sum nakað, at fjølmiðlarnir gera av tað, ið tosað, talað og skrivað verður um í føroyska samfelagnum, og soleiðis eru teir við til at mynda túna- og annað tos. Sum so ikki nakað serføroyskt. Vit kunnu nevna nøkur fekk dæmi um hesi víður-skifti: Neytaði, kvotur, ríðluskríði, eplaskjúka, rusk, salmonella...

Nóg hevur eisini verið talað og skrivað um oljuna, sum kanska finst á okkara leiðum, og nú holið í Lopra skal borast, so er ikki sýnt, at menn eru spentir um tað, ið har verður at finna.

Undranarvert er tó, at bara heilt fáar røddir hava verið frammi um tær avleiðingar, ið ein møguleg oljuvinna kann hava á mentan og fram-tíð okkara sum tjóð. Vit hava at kalla bara høyr og trætt um milliardir-nar, ið ein væntandi oljuvinna kann føra til.

Summir standa klárir og aðrir brynja seg at taka móti hesum gyltu dropum. Ikki eiti á alt tað, ið oljan kann gera fyrri okkum: gjalda skuld, útvega arbeiðs-pláss, veita spærda føroyinginum liviligan kor, fáa flóttafólk heimaltur og so framhaldandi.

Meðan alt hetta fer

fram valdar klandur og ósemja næstan alla-staðni, á stovnum, ar-beiðsplássum og í vinnuni. Fyri vanligja áskoðaran tykkast hesi víður-skifti marghættlig. Tað er vandamiklið at vera inn-lagdur, sigst. Nú barrin er lukkað í Nesinum, er menn ikki grannhav-andi, skilst. Og útróðrar-menn lova ilt, um teir ikki fáa frægari sømdir.

Bardagin millum húk og trol stendur við, og ósemja valdar um kvotur og fiskidagar. Tá ið kvotur skulu hækkað, fara vit til Kanada at spyrja mann har, tí hesin kanadiamaður hevur verið so beinasamur at fortelja okkum, at tað ger einki, um vit taka nøkur tons afturat.

Halda vit, at nú er nóg mikið tikið av toski, seta vit annað spjaldur á fiskin og selja hann aðrastaðni. Onkur vil vera við at allir føroy-ingar eiga fiskin, ið svimur á grunnum okk-ara. Annar heldur, at hann, sum fiskar, hann eigur fiskin.

Semjast vit ikki í sjúkrahúsverkinum, so heita vit á danir og biðja teir hjálpa okkum at gera eina kanning, ið vónandi og væntandi kann leggja okkum lag á. Valdar ósemja um at útvega innivist til nýtt

virkssemi á landi, so byggja vit av nýggjum undir lóðini á verandi óvirknu virkum.

Fáa vit ikki landsum-sitingina at virka nóg væl, so eru boð eftir donskum serfrøðingi.

Og so er tað holið í Lopra. Eisini tað skulu aðrir serfrøðingar gera. Er ikki nóg av hesum hol í høvdið?

Eisini nýggja føroyska orðabókin hevur elvt til mikið stríð. Menn stríðast nú um, um føroying-ar tosa meira danskt enn islendskt ella øvugt. Tað brýtur í bæði borð. Man kennast lógið hjá mong-um føroyingi, ið helt seg duga at tosa og skriva føroyskt.

Føroyska lógar- og umsitingarmálið er so ússaligt, sigst, at illa ber til at brúka tað, og tí er neyðugt at fara aftur til danskt mál at kanna eftir, hvat er rætt og hvat er skeivt. Trúgvíð hvør, ið trúgva vil. Ruðuleiki valdar um borð á danguni Agnes Louise.

Vit kunnu leggja aftur-at kommunu- og skúla-samanleggingar. Listin er ómettaliga langur um klandur og stríð, og torført er at finna mál, har eingin ósemja valdar. Mær kemur til hugs eina skemtitækning, haldi eftir Óla Petersen,

har ostaklokkur ímynd-aðu føroyska samfelags-skipanina.

Er tað veruliga so illa vordrið, at hvør stættur fjálar seg undir sínari ostaklokku, verjir sitt litla kongsríki, og ger alt fyrri at verja síni egna áhugamál, uttan at skeita eftir ella taka sær tykni av heildini, av tí, ið annars rørist í samfe-lagnum.

Nú verður so nógv funnið. Sambært fjøl-miðlunum finna menn í Nesinum pening til mangt og hvat og royna sum frægast at tyrva og tetta lekarnar. Er tað so illa státt, at eingin rættur føroyingur er at finna, ið hevur bein í nesi, torir at bróta næsar og taka neyðugu avgerðirnar, ið gagna samfelagnum sum heild?

Tað er nógv fyrri, í hesum mentanartíðum, at staðfesta sum ser-føroyskt mentanareyð-kenni, at eingin unnar øðrum undir naglin, at føroyingurin er serfrøð-ingur at fara yvir um ána eftir vatni, og tað einasta, føroyingar eru samdir um, er at vera ó-samdir.

Hvussu skal tá verða við oljuni?

Annfinnur Zachariassen

Rættleiðing um Tórshavnar Musikkskúla

Á hugnaløtu í sambandi við 10 ára merkishald á Tórshavnar Musikkskúla næstsesta fríggjadag leit lokali musikkskúlaleiðarin Napoleon Nolsøe í røðu aftur um bak og hevði ymiskt um musikkundirvísingarviðurskifti í bynum í farnari tíð á orði. Men tað var ein misskiljing, tá ið tað í Sosialinum 4. apríl stóð, at núverandi musikk-skúlin skuldi hava sínar røtur í tí Tórshavnar Musikk-

skúla, sum varð settur á stovn í 1942.

Tórshavnar Musikkskúli í dag er beinleiðis framhald av Roynardamusikkskúlanum, sum kom undir tak á so-kallaða Elementskúlanum á Frútrøð eftir nýggjár 1982.

Jan Müller

Øssur Mohr og Kári Svensson hava framsýning í Danmark

EYDUN KLAKKSTEIN

Føroyskir listamenn royna seg stóðugt uttanlands, og í dag letur upp ein framsýning við føroyskari list í Danmark.

Tað er Øssur Mohr úr Fuglafirði og Kári Svensson úr Havn, sum stilla málningar út á eini framsýning í Varde Kunstmuseum.

Teir báðir hava tilsamans 35 málningar á framsýningini, og allir eru oljumálningar. Motivini eru gjøgn-

umgangandi føroysk – landsløg o.a.

Kári Svensson hevur í nógv ár stillað út í Danmark. Hann hevur fleiri framsýningar um árið, og selir eisini fitt av síni list í Danmark.

Øssur Mohr hevur eisini áður roynt seg í Danmark og tað hevur gingið væl hjá honum.

Framsýningin í Varde Kunstmuseum letur upp í dag kl. 13.00, og er opin gerandisdagar frá kl. 13.00 til 16.00. Leygardag og

sunnudag frá kl. 10.00 til 16.00.

Høvið er at fara á fram-

sýningina til og við sunnu-dagin 21. apríl.

Bingotølini í dag:

12 52 88